Republika Hrvatska
Općinski sud u Pazinu
Stalna služba u Poreču-Parenzo
Turistička 2, 52440 Poreč-Parenzo

Poslovni broj: Pr-30/2023-36

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Pazinu, Stalna služba u Poreču-Parenzo, po sucu toga suda Vlatki Markuš, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja-protutuženika ISTRA AUTO d.d., OIB: 81911347838, Umag, Novigradska ulica 30, zastupanog po punomoćniku Marinu Bariću, odvjetniku u Rijeci, protiv tuženika-protutužitelja Oscara Hernana Rincona Payaresa, OIB: 26334964507, iz Umaga, Galići 48r, zastupanog po punomoćniku Tomislavu Bilobrku, odvjetniku u Rijeci, radi isplate, nakon javne glavne rasprave zaključene dana 16. rujna 2026., u prisutnosti punomoćnika stranaka, 29. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja-protutuženika koji glasi:

"Nalaže se tuženiku da isplati tužitelju iznosu od ukupno 12.399,31 EUR, sve uvećano za zakonske zatezne kamate koje teku po sljedećoj dinamici:

-za iznos edukacije i osposobljavanja za rad, 9.006,85 EUR, od datuma presuđenja pa do isplate,

- za iznos osposobljavanja kod Žabac tours – KOD 95, 647,02 EUR od datuma presuđenja pa do isplate,

-za iznos kartice vozača – AKD Tahograf – 71,01 EUR od 13.10.2022. pa do isplate,

- za iznos diplome 398,17 EUR od datuma presuđenja pa do isplate,

- za iznos pristojbe na dozvolu za boravak od rad za 2022. godinu, 74,32 EUR, od datuma presuđenja pa do isplate,

- za iznos pristojbe na dozvolu za boravak od rad za 2023. godinu, 74,32 EUR, od 01.06.2023. pa do isplate,

- slike za dokumente 11,95 EUR od 16.09.2022. pa do isplate,

- boravišna iskaznica, 31,85 EUR od 16.09.2022. pa do isplate,

- upravni biljezi korišteni za apostille u dva navrata 18,58 EUR od datuma presuđenja pa do isplate,

- liječnički pregled 155,95 EUR, od 06.10.2022., pa do isplate,

- prijevod vozačke dozvole 32,35 EUR od 20.09.2022. pa do isplate,

- prijevod potvrde o nekažnjavanju 84,94 EUR od 16.07.2022. pa do isplate,

- vozačka dozvola – pristojba, 20,04 EUR od datuma presuđenja. pa do isplate,

- put u Poreč s prevodiocem 53,09 EUR od dana presuđenja pa do isplate
- račun za avionsku kartu, 1.519,90 EUR od 14.07.2022. pa do isplate,

sve po stopi propisanoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, koja se do 31. prosinca 2022. godine određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. godine pa do isplate određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od 15 dana.

Nalaže se tuženiku da tužitelju nadoknadi parnični trošak, uvećan za zakonske zatezne kamate po stopi propisanoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena koje teku na iznos nastalog troška od dana donošenja presude do namirenja tužitelja, u roku od 15 dana."

II Odbija se protutužbeni zahtjev tuženika-protutužitelja koji glasi:

" Nalaže se tužitelju-protutuženiku ISTRA - AUTO d.d. OIB 81911347838 u roku 8 dana isplatiti tuženiku-protutužitelju OSCAR HERNAN RINCON PAYARES, OIB: 26334964507 bruto plaću za mjesec svibanj 2024. u iznosu 719,44 EUR sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 16. lipnja 2023. do isplate po stopi zakonske zatezne kamate koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

Nalaže se tužitelju-protutuženiku ISTRA - AUTO d.d. OIB 81911347838 u roku 8 dana tuženiku-protutužitelju OSCAR HERNAN RINCON PAYARES, OIB 26334964507 isplatiti 993,15 EUR sa zakonskom zateznom kamatom koja na iznos od 300,00 EUR teče od 9.3.2023. do isplate, na iznos od 300,00 EUR od 5.4.2023. do isplate, na iznos od 150,00 EUR od 11.5.2023. do isplate i na iznos od 243,15 EUR od 7.7. 2023. do isplate po stopi zakonske zatezne kamate koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

Nalaže se tužitelju-protutuženiku ISTRA - AUTO d.d. OIB 81911347838 u roku 8 dana tuženiku-protutužitelju OSCAR HERNAN RINCON PAYARES, OIB 26334964507 nadoknaditi parnični trošak ovog postupka sa zakonskom zateznom kamatom koja na cjelokupan iznos parničnog troška teče od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate po stopi zakonske zatezne kamate koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine."

III Svaka stranka snosi svoje troškove.

Obrazloženje

1.Tužitelj-protutuženik (u nastavku tužitelj) u tužbi navodi da je s tuženikom-protutužiteljem (u nastavku tuženik) sklopio ugovor o radu na određeno vrijeme br. 1 i br. 2 koji su trajali od 14. rujna 2022. do 01. lipnja 2023., odnosno od 02. lipnja 2023. do 02. lipnja 2023. Navodi da je tuženiku osigurao sve potrebno kako bi ishodio dozvolu za boravak i rad, pravnu i svaku drugu potporu, prevođenje i logistiku kako bi mogao neometano obavljati svoje radne obaveze. Osim toga da mu je osigurao sve potrebne uvjete za rad i boravak u Republici Hrvatskoj na nadstandardnoj razini – smještaj, pristojbe, prijevoz, medicinski pregled, prevoditelja, avionske karte, te postupak izobrazbe za prilagodbu za rad u sustavu Europske unije i Republike Hrvatske, za koje pojašnjava da je specifičan know-how i koje pruža vozačima iz stranih zemalja. Pojašnjava da je dioničko društvo koje posluje u međunarodnom prijevozu s teškim motornim vozilima na tržištu još od 1950., te konstantno razvija svoje znanje, infrastrukturu i know-how za obavljanje svojih djelatnosti i edukaciju svojih djelatnika. Da raspolaže benzinskom pumpom u krugu svog sjedišta, sustavom za točenje AD blue tekućine, sustavom za točenje tekućine za stakla, sustavom za pumpanje zraka na pneumaticima i zamjena istih, sustavom za pranje vozila i poluprikolice, sustavom putnih radnih naloga, sustavom praćenja vozila i komunikacije s vozačima, sustavom izdavanja kartica za točenje goriva, sustavom i programom za očitavanje tahografa, sustavom za istovar i utovar tereta sa svojim viličarima, sustavom zamjene paleta pun/prazan, sustavom obračuna dnevnica, sustavom izdavanja dokumentacije za prijevoz, sustavom zamjene ulja i osnovnog servisa, sustavom zaštite na radu, sustavom sigurnosti objekta, te niz drugih poslovnih procesa koji se uspostavljaju u kontinuitetu. Navodi da je radi opsega posla i stanja na tržištu primoran tražiti radnike – na globalnom, a ne samo lokalnom tržištu, u sustavu Europske unije. Ističe da su propisi matične zemlje vozača, Kolumbije, posve različiti i neprimjenjivi na radne uvjete u Republici Hrvatskoj i u Europskoj uniji. Da u predmetnim zemljama nema tahografa, nema upisa sati rada, prometni propisi se razlikuju zbog čega vozači ne znaju raditi s potrebnom dokumentacijom te bez edukacije s obzirom da su one nepoznanica za njih, a imaju i teškoća u korištenju satelitske navigacije. Stoga tvrdi da svakom radniku koji dođe posvećuje mnogo sati i truda kako bi upoznao prvenstveno sa sigurnosnim i prometnim propisima, ispravnom ophođenju prema svim vrstama tereta, a s obzirom na jezičnu barijeru osigurava i prevoditelja. Tvrdi da je za vrijeme takve edukacije radnik plaćen, smješten, a svo vrijeme mu je dostupna pomoć svih djelatnika, od operativno tehničke do administrativne. Tvrdi da navedena edukacija koju je dao tuženiku predstavlja protuvrijednost iznosa od 10.000,00 eura, koji iznos da je tuženik priznao jer da je u više navrata plaćao iznose na ime umanjenja istog i to 09. ožujka 2023. u iznosu od 300,00 eura, 05. travnja 2023. u iznosu od 300,00 eura, 11. svibnja 2023. u iznosu od 150,00 eura, te 07. srpnja 2023. u iznosu od 243,15 eura. Navodi da tuženik svoju radnu obvezu nije ispoštovao u cijelosti već da je na prijevaran način iskoristio tužitelja i njegov ugled i poziciju na tržištu kao odskočnu dasku za rad, posve zanemarujući doprinos tužitelja i njegove troškove koje je imao prilikom otkaza ugovora o radu – raskinuvši ugovor o radu bez navođenja osobitih razloga i bez uređenja vraćanja troškova koje je tužitelj platio. Navodi da stoga nije imao izbora nego Ministarstvu unutarnjih poslova, PU Istarskoj, PP Umag dostaviti zahtjev za raskid dozvole za boravak i rad kao i odjaviti tuženika s datumom 10. srpnja 2023. Radi svega navedenog predložio je da sud donese presudu kojom bi naložio

tuženiku da mu isplati iznos od ukupno 12.399,31 eura, zajedno sa zateznom kamatom na svaki pojedini iznos od datuma presuđenja pa do isplate.

2.Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti osporava tužbeni zahtjev kao neosnovan. Navodi da je tužba nerazumljiva, da iz nje nije posve jasno tko je kome što osigurao, da nije jasno kakve veze s tužbenim zahtjevom imaju navodno osigurani nadstandardni uvjeti za rad, da nije jasno o kakvim se to know-how radi i što se pod tim misli, da nije jasno kakve veze ima činjenica da je tužitelj primoran i zašto tražiti radnike na globalnom tržištu kao ni zašto tužitelj u dobroj vjeri svakom radniku mora posvetiti mnogo sati i truda. S druge strane ističe da je došao iz daleke Kolumbije gdje je ostavio svoju obitelj, da je u dobroj vjeri došao u Republiku Hrvatsku gdje je morao mnogo sati posvetiti svom poslu i poslodavcu, edukaciji, učenju novog jezika i slično. Nadalje navodi da je nejasan navod tužitelja da edukacija i standard koje navodno tužitelj pruža svojim djelatnicima predstavlja protuvrijednost od 10.000,00 eura koji iznos da tuženik priznaje, odnosno da nije jasno temeljem čega tužitelj tvrdi da on (tuženik) nešto od tih troškova priznaje. Navodi da se radi o špekulacijama tužitelja. Da nije jasno što tužitelj u pravnom smislu zahtjeva od njega jer navodi sve i svašta koje da je u takvoj mjeri nerazumljivo da se opravdano postavlja pitanje koje su od tih činjenica uopće pravno relevantne i koja je pravna osnova tužbenog zahtjeva. Smatra da nije odgovoran tužitelju kao svom bivšem poslodavcu nadoknaditi štetu jer da za to nisu ispunjene pravne (zakonske) pretpostavke jer da nije uopće uzrokovao štetu tužitelju kao poslodavcu, ni na radu ni u vezi s radom, ni namjerno ili zbog krajnje nepažnje.

3.Tuženik je podnio protutužbu u kojoj navodi da je obavljao rad za tužitelja na poslovima ugovorenog radnog mjesta, te da mu tužitelj za mjesec svibanj i dio mjeseca lipnja 2023. nije isplatio ugovorenu plaću. Ističe da predmetni radni odnos nije prestao njegovim otkazom već da je faktično prestao tako što ga je tužitelj doslovno otjerao s posla, neosnovano ga optuživši da je odgovoran za kvar na kamionu kojim je upravljao. Nadalje navodi da mu je tužitelj nezakonito i neosnovano izvršio samovlasnu naplatu nekog navodnog potraživanja s osnove naknade nekih troškova na način da je te iznose bez suglasnosti tuženika uskratio pri isplati dnevnica u ukupnom iznosu od 993,15 eura i to 300,00 eura dana 09. ožujka 2023., 300,00 eura dana 05. travnja 2023., 150,00 eura dana 11. svibnja 2023. i 243,15 eura dana 07. srpnja 2023. Radi navedenog predložio je da sud donese presudu kojom bi naložio tužitelju da mu isplati bruto plaću za mjesec svibanj 2024. u iznosu od 719,44 eura sa zateznom kamatom tekućom od 16. lipnja 2023. do isplate, te iznos od 993,15 eura zajedno sa zateznim kamatama na svaki pojedini iznos.

4. Tužitelj se protivi protutužbenom zahtjevu.

5.Tijekom dokaznog postupka sud je izvršio uvid u: račune, popis troškova (9-10), svjedodžbu (11), uvjerenje o zdravstvenoj sposobnosti za upravljanje vozilima, dokumentaciju prevedenu na hrvatski jezik sa španjolskog jezika (13-57), prijavu o prestanku osiguranja HZMO-u (70-71), pravilnik o radu tužitelja (80-103), rješenje ŽS u Puli Kir-173/24-5 (139-142), potvrde – naloge za plaćanja (154-157 i 168), obračune isplaćenih plaća (158-160), poziv na javljanje (161-162), obračun dnevnica (163), raskid ugovora o radu (164-165), obračun dnevnica (160-167), te je izvršio uvid u priloženu presliku spisa Županijskog suda u Puli-Pola, Kir-173/24.

Sud nije proveo druge predložene dokaze s obzirom da je iz provedenih stvar dovoljno raspravljena za donošenje meritorne odluke.

6. U vezi s ovako provedenim dokaznim postupkom sud je prema svojem uvjerenju, a na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka odlučio kao u izreci.

7. U ovom postupku nje sporno da je tuženik bio u radnom odnosu kod tužitelja od 14. rujna 2022. do 10. srpnja 2023., temeljem Ugovora o radu od 14. rujna 2022. (55-57) i Ugovora o radu od 24. travnja 2023. (46-48). Nije ni sporno da je sve troškove dovođenja tuženika u Republiku Hrvatsku, njegovog osposobljavanja i troškove izdavanja dozvole za boravak i rad podmirio tužitelj. Nije ni sporno da je tužitelj dopisom od 10. srpnja 2023. (164-165) obavijestio tuženika da će izvršiti odjavu ugovornog odnosa.

8. Ono što je sporno i što je u ovom postupku bilo potrebno utvrditi pitanje je da li tužitelj ima pravo na naknadu nastalih troškova od tužitelja, način prestanka radnog odnosa te da li je prilikom isplata dnevnica tuženiku bez njegove suglasnosti uskraćen iznos od 993,15 eura ili je taj iznos tuženik sam vratio tužitelju.

9. Tužitelj tvrdi da tuženik nije namjerno ispunio svoju ugovornu obvezu iz Ugovora o radu te da radi toga ima pravo na povrat onoga što je dao tuženiku odnosno da mu je tuženik dužan isplatiti štetu koju je pretrpio tužitelj s obzirom da je u tuženika uložio znatan iznos. Pojasnio je da ga je tuženik na prijevaran način iskoristio kao odskočnu dasku za rad.

Tuženik tvrdi da radni odnos nije prestao njegovim otkazom, te da ga je tužitelj doslovno otjerao s posla neosnovano ga optuživši da je odgovoran za kvar na kamionu kojim je upravljao.

10. Odredba čl. 107. st.1. Zakona o radu (NN 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, 64/23- u nastavku ZR) propisuje da radnik koji na radu ili u vezi s radom namjerno ili zbog krajnje nepažnje uzrokuje štetu poslodavcu, dužan je štetu naknaditi.

Odredba čl. 135.st.1. ZR-a propisuje da u slučaju spora iz radnog odnosa, teret dokaza je na osobi koja smatra da joj je neko pravo iz radnog odnosa povrijeđeno, odnosno koja pokreće spor, ako ovim ili drugim zakonom nije drugačije uređeno.

11. Tuženik nije dostavio odluku kojom raskida ugovor o radu s tuženikom.

Iz dopisa tuženika- Poziva na javljanje poslodavcu od 21. lipnja 2023. (161-162) proizlazi da je tužitelj obavijestio tuženika da ga nije uočio na radu 12. lipnja 2023. te ga poziva da mu se zbog toga javi u roku od 3 dana.

Iz dopisa tuženika od 10. srpnja 2023. (164-165) proizlazi da tužitelj obavještava tuženika da je prisiljen izvršiti odjavu ugovornog odnosa.

Tuženik je podnio kaznenu prijavu protiv tužitelja zbog kaznenog djela protiv imovine-prijevarom iz čl. 236.st.1. i 2. Kaznenog zakona, koja prijava je odbačena

rješenjem Općinskog državnog odvjetništva u Pazinu od 14. veljače 2024. (preslika priloženog spisa Županijskog suda u Puli-Pola, poslovni broj Kir-173/24).

Nakon toga ovdje tužitelj je preuzeo kazneni progon protiv ovdje tuženika kao osumnjičenika te je podnio Županijskom sudu u Puli-Pola zahtjev za provođenje dokaznih radnji, a sve kako bi mogao potom podignuti optužnicu pred nadležnim sudom (139-141).

Međutim tužitelj nakon toga ne obavještava sud da li je optužnica podignuta ili ne, a niti predlaže izvođenje dokaza kako bi se ta činjenica utvrdila.

12. S obzirom na navedeno, sud zaključuje da tužitelj na kome je teret dokaza nije dokazao razlog zbog kojeg je došlo do prestanka radnog odnosa tuženika. Posljedično tome tužitelj nije dokazao da je zbog prestanka radnog odnosa tuženika pretrpio štetu do koje je došlo zbog krajnje nepažnje ili namjerno.

13. Odredba čl. 54.st.1. ZR-a propisuje da je poslodavac dužan omogućiti radniku, u skladu s mogućnostima i potrebama rada, školovanje, obrazovanje, osposobljavanje i usavršavanje.

Iz Ugovora o radu između tužitelja i tuženika (46-57), kao i iz Pravilnika o radu tužitelja (80-103) ne proizlazi da se je tuženik obvezao na povrat troškova njegove edukacije u slučaju prestanka ugovora o radu.

14. Kako tužitelj nije dokazao da je s tuženikom potpisao nekakav poseban ugovor o edukaciji s klauzulom o povratu troškova te edukacije, kako i što nije dokazao da je zbog prestanka radnog odnosa tuženika pretrpio štetu do koje je došlo zbog krajnje nepažnje ili namjerno, tužitelj nema pravo na naknadu troškova edukacije tuženika. Osim toga Zakon o radu obvezuje poslodavca da radniku omogući osposobljavanje o svom trošku te se smatra da je time uložio u svoje redovno poslovanje.

15. Radi navedenog valjalo je tužbeni zahtjev tužitelja odbiti u cijelosti.

16. Što se tiče protutužbenog zahtjeva tuženika, tuženik se je prije zaključenja glavne rasprave odrekao dijela protutužbenog zahtjeva koji se odnosi na isplatu plaća.

Za odricanje od protutužbenog zahtjeva nije potreban pristanak tužitelja, pa je na temelju odredbe čl. 331.a Zakona o parničnom postupku (SL SFRJ 4/77, 36/77, 36/80, 6/80, 69/82, 43/82, 58/84, 74/87, 57/89, 20/90, 27/90, 35/91, NN 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19,80/22, 114/22, 155/23 – u nastavku ZPP) valjao donijeti presudu kojom se protutužbeni zahtjev odbija u tom dijelu (presuda na temelju odricanja).

17. Tuženik nadalje svojim protutužbenim zahtjevom zahtjeva isplatu iznosa od ukupno 993,15 eura. Tvrdi da mu je taj iznos tužitelj noesnovano naplatio odnosno uskratio pri isplati dnevnica i to 300,00 eura dana 09. ožujka 2023., 300,00 eura dana 05. travnja 2023., 150,00 eura dana 11. svibnja 2023. i 243,15 eura dana 07. ožujka 2023.

18. Tužitelj ne osporava navedene naplate te i dostavlja obračun dnevnica (163, 166, 167) iz kojih to proizlazi. Naprotiv navodi ih kao argument njegovih troškova edukacije tuženika koje je tuženik dogovorno pristao mu vraćati kroz isplata dnevnica.

Odredba čl. 76. ZR-a propisuje da poslodavac ne smije bez pisane suglasnosti radnika naplatiti svoje potraživanje uskratom isplate plaće ili njezinog dijela.

Dnevnica nije dio plaće. Ona je naknada materijalnih troškova i služi za pokriće stvarnih materijalnih troškova koje je radnik imao na terenu.

Pravo na isplatu dnevnica nije regulirano Zakonom o radu već Zakonom o porezu na dohodak te Pravilnikom o porezu na dohodak koji pojašnjavaju pojam dnevnica i do kojeg iznosa su dnevnice neoporezive, a iznad kojeg iznosa postaju oporezive. Znači ako dnevnica prelazi neoporezivi dio ona postaje dijelom plaće.

U konkretnom slučaju tuženik nije predložio dokaz kojim bi se ta okolnost utvrdila, a sukladno odredbi čl. 135. ZR-a teret tog dokazivanja je na tuženiku, a sud smatra da je odlučna za utvrđenje osnovanosti predmetnog dijela protutužbenog zahtjeva.

19. Radi navedenog valjalo je i taj dio protutužbenog zahtjeva tuženika odbiti.

20. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 4. ZPP-a s obzirom da su stranke podjednako uspjele u ovom postupku jer je odbijen tužbeni zahtjev i protutužbeni zahtjev.

21. Radi svega navedenog sud je presudio kao u izreci.

U Poreču-Parenzo 29. listopada 2026.

S u d a c:
Vlatka Markuš

VLATKA MARKUŠ

Elektronički potpisano: 29.10.2026T14:03:33 (UTC:2026-10-29T13:03:33Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: 3914b796-332d-4c6d-9fc8-a58a99121e02

Općinski sud u Pazinu

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, a rok za žalbu je 15 dana i počinje teći danom dostave presude. Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, kao i stranci koja nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a bila je uredno pozvana, smatrat će se da je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, rok za žalbu teče od dana dostave prema odredbama Zakona o dostavi pismena.

Presuda istaknuta na internetskoj stranici e-oglasne ploče sudova dana 29. listopada 2026.

Broj zapisa: **9-3088f-63c50**

Kontrolni broj: **0cacb-667aa-ee394**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Pazinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.